

Част от решение на Апелативен съд Варна по ВНОХД№ 141/2015 г.

„На 14.05.2007 г. във водите на река Камчия, на 3 км. от с. Круша, обл. Варна, бил открит труп на мъж. По трупа били установени множество кръвонасядания и разкъсно-контузни рани, причинени приживе. Към трупа, завързан със „сицилианска примка“, били прикрепени метални тежести. Установено било, че причина за смъртта е механична асфикция. Седмица по-късно, на 22.05.2007 г. във водите на река Камчия, също в землището на с. Круша, бил намерен и труп на жена със същите следи от насилие по тялото, а към трупа, завързан със „сицилианска примка“, също били прикрепени метални тежести. При извършената аутопсия било установено, че причина за смъртта е механична асфикция. Били назначени ДНК експертизи, с помощта на които да бъдат идентифицирани двата трупа. От заключението на първата ДНК експертиза за установяване на родителски произход №07/ДНК-202 на НИКК-МВР, гр. София /том 3, папка №1, л. 151-154/ е видно, че получените резултати представляват убедително доказателство, че изследваните 2 броя кътни зъби произхождат от биологичен син на Б. Й. А. и П. Е. А. или че намереният труп на мъж е на В. П. Е.. От заключението по втората ДНК експертиза за установяване на родителски произход № 07/ДНК-209 на НИКК-МВР, гр. София /том 3, папка №1, л. 163-166/ става ясно, че получените резултати представляват убедително доказателство, че зъбите произхождат от биологично дете на И. В. П. и В. Б. П., или че намереният труп на жена е на Д. И. П.. И двамата са били обявени за общодържавно издирване с телеграми №19920/18.04.2007 г. и № 19124/18.04.2007 г. по сигнал на съпрузите им за тяхното изчезване. Междувременно, на 19.04.2007 г. синът на пострадалия Е. - св. А. Е. подал молба чрез Началника на I РПУ-СДП до V РПУ-Варна за издирване на лекия автомобил, ползван от баща му - „Ситроен С-4“ с ДК№ СА 30-66 ВН. Той бил открит на паркинга на бензиностанция „Петрол“, намираща се в „Палах център“ до ХЕИ Варна на 20.04.2007 г. около 8.00 часа при провеждане на оперативно-издирвателни мероприятия от служители на ОДП-Варна. Започнало разследване съобразно установените към онзи момент данни по версия за отвлечането на изчезналите лица В. Е. и Д. П..

Пострадалият В. Е. бил военнослужещ. Напуснал редовете на армията през 1997-1998 г. и първоначално се установил в гр. Сливен. Занимавал се главно с посредническа дейност, свързана с разпродажба на военно оборудване, като продължавал да се представя като служител на МО. След като финансовото му състояние се влошило значително, през 2004 г. се установил заедно със семейството си – съпругата си св. А. Е. и сина си св. А. Е.,***. Там продължил с „посредническата дейност“, възползвайки се от връзките си с Министерство на отбраната. Истината е, че дейността му в някои случаи била на ръба на закона /а

и извън него/ - предлагал неофициално за продажба движимо и недвижимо имущество, собственост на МО, като използвал неистински документи, уреждал участия в търговете организирани от МО, включително и обещания за тяхното спечелване, срещу дадено капаро от страна на клиентите си. Приходите от тази му дейност постъпвали по сметката на притежаваната от него фирма ЕТ „Агро-Лего” - гр.Сливен. В периода 2003-2005 г. осъждан три пъти условно за измами и обсебване. Във времевия период от началото на 2007 г. до изчезването си Е. ползвал два мобилни телефона с номера съответно: № 0888 387890 и № 0889 081621. В дейността си Е. от края на 2005 г. бил подпомаган от пострадалата Д. П., с която поддържал и интимни отношения. Тя осъществявала функциите на негова секретарка и винаги го придружавала при многобройните му пътувания из цяла България. В този период от време П. ползвала телефон с № 0885 791433.

След подаването на сигнал за изчезване на двамата пострадали полицията в гр. Варна предприела мероприятия по издирването им. В рамките на тази дейност било установено, че последните лица с които пострадалите са контактували, са подсъдимите по делото и свидетелите И. Н., М. Ш. и А. В..

Подсъдимият Н. Н. е основател на холдинг от компании, с общо наименование „Трансинс”, чиято основна дейност била търговия и износ на черни и цветни метални отпадъци. През 2007 г. подс. Н. ползвал мобилен телефон с № 0888 246040.

Подсъдимият Г. Н. бил административен директор на едно от дружествата във фирмата - „Трансинс рециклираща компания” ЕООД, ползвал се с изключителното доверие на Н.. През 2007 г. Ползвал мобилен телефон с № 0887 825821.

Подсъдимият М.С. през 2007 г. работел по силата на трудов договор № 08/01.04.2002 г. и допълнително трудово споразумение от 01.04.2005 г. като охранител в „Трансинс Индъстри” АД, и ползвал мобилен телефон с № 0895 442 705. Във връзка с дейността си законно притежавал пистолет марка „Глок 19”. Ползвал се с доверието на подс.Н., а семейството му към 2007 год. и дълго време след това стопанисвало предоставен от Н. пункт за изкупуване на метални отпадъци в гр. Варна.

Подсъдимият И.А. бил близък приятел на М.С.. Познавали се от деца, били и съученици в спортното училище, където тренирали бокс. През 2007 г. И.А. нямал постоянна работа. Работа му намирал и М.С., на когото помагал в някои служебни задачи. При една от тях, на 13.04.2007 г. при посещение в гр.София със служебен лек автомобил, управляван от Й.П. – служител в „Трансинс”, тримата били задържани в I-во РПУ София, а впоследствие били освободени след съдействието на друг служител на подс. Н. – св. В. А.. Че услугите на подс. А. били ползвани неведнъж от „Трансинс” свидетелства и Х.

Х. – работник в „Трансинс“. Той сочи, че е виждал често подс. А. ***. През 2007 г. подс. И. А. ползвал мобилен телефон с № 0896 694366.

Пострадалият Е. и св. И. Н. се запознали в края на 2006 г. по повод различни сделки. В началото на 2007 г. започнали често да се чуват по телефона – отново за различни сделки. Впоследствие св. Н. запознал Е. и със св. А. В.. В този период от време И. Н. ползвал телефон с № 0878 644960, а А. В. - телефон с № 0878 490444.

В края на месец януари 2007 г. Е. споделил пред св. И. Н., че може да уреди участие в търг за усвояване на бракувано военно оборудване от поделение в гр.Ямбол. От своя страна И. Н. предал информацията на своя познат - св. А. В.. Той пък се свързал със св. М. Ш. и го попитал дали познава някой, който се занимава със скрап, тъй като имало възможност за голяма сделка. Ш. чрез своя познат Р. И. се свързал с подс. Н. Н. - изпълнителен директор на „Трансинс – рециклираща компания“, който проявил интерес към сделката. В. казал че сумата от капарото трябва да се внесе до обяд на 31.01.2007 г., поради което и св. Ш. веднага след като се свързал с подс. Н. се обадил на св. В. и казал, че е уредил среща. Повикал В. в офиса си, след което двамата посетили офиса на подс.Н.. На състоялата се там среща В. обяснил за каква сделка става въпрос, и уговорили среща за 30.01.2007 г. с Е. за уточняване на подробностите. Св. И. Н. уведомил Е. за предстоящата среща. На 30.01.2007 г. А. В., И. Н., Е. и П. се срещнали в бар „Дежа вю“ в гр. Варна, след което отишли в офиса на подс. Н.. Там били уговорени подробности по сделката. На следващия ден бил сключен договор между „Агро Лего“ и „Трансинс“, по силата на който В. Е. се задължавал да осигури скрап от военната промишленост и спечелване на търгове в Министерство на отбраната за рязане на военна техника, а подс. Н. – да преведе 30 000 лв. капаро. Пострадалият подписал запис на заповед за въпросната сума и издал фактура на същата стойност. Сумата била преведена по сметката на Е., а след това на два пъти Н. превел и сумите от 6280 лв. и 3600 лв.

До края на месец март 2007 г. обаче сделката не била осъществена, а Е. не върнал и парите - въпреки настояванията на подсъдимия Н.. Тогава подс. Н. решил да събере вземането си сам - по реда за принудително събиране на вземания, предвиден в ГПК - въз основа на подписаната от Е. запис на заповед подал молба и се снабдил с изпълнителен лист от Софийски градски съд. Било образувано и изпълнително дело. На 06.04.2007 г., в дома на Е., била връчена от съдебен изпълнител и нотариална покана за доброволно изпълнение. В нея бил определен срок за доброволното изпълнение до края на месец април 2007 г.

Същевременно подс. Н. разпитал за В. Е. свои познати от Сливен и от тях разбрал, че той не се ползва с добро име, и дори е измамил доста хора. Междувременно Е. започнал и да не отговаря на телефонните обаждания на подс. Н. и да се крие. Този факт мотивирал Н. да посети дома на Е. ***,

придружаван от свой охранител - неустановен в хода на наказателното производство. Това станало около седмица преди изчезването на В. Е.. По време на посещението самият Е. не бил в дома си. Там бил неговият син - св. А.Е. (по онова време деветнадесетгодишен). Подс. Н. се представил и му казал, че иска да види баща му, да престане да му се крие и да върне парите, защото ще му се случи нещо много лошо. Наблегнал на факта, че вече знае къде живеят. Тонът и начинът на изказ , с които били произнесени от Н. въпросните закани, уплашили силно младото момче, „побили го тръпки” – както сам се изразил при разпита. Притеснен и стреснат вечерта разказал на баща си за директно отправените от Н. заплахи в негово отсъствие.

На 12.04.2007 г. вечерта подс. Н. се обадил на св. М.Ш., като му заявил, че човекът, с когото го е свързал, го е измамил. Казал също, че ще държи него и св. В. отговорни за провалената сделка. Обяснил му, че единственият вариант, при който ще отпадне тяхната отговорност, е да му доведат Е. в гр.Варна. Разговорът започва с думите на подс.Н. „Оня глупак, дето го докарахте, мое ли да го докарате пак”. От съдържанието на разговора и от последващите разговори става ясно, че става въпрос за В. Е.. Става ясно също така, че е имало и предходни разговори между Ш., В. и И. Н. за „довеждането” на Е. в гр.Варна. След като Ш. разбрал от подс. Н. , че това не се е случило, притеснен, провел три разговора със св. В.. Съдържанието им като цяло е изпълнено с взаимни нападки, обвинения и оправдания досежно факта кой е измамил Н., като Ш. предлага да се срещнат тримата – той, В. и И. Н.. В последвалия непосредствено след това нов разговор между Н. Н. и Ш., Ш. се опитал да обясни, че няма вина за случилото се и му обещал осигуряването на среща с другите „посредници”, които имали пряка връзка с Е. – А. В. и И. Н.. Подс. Н. настоял Ш. да му предостави информация за Е. – къде отсяда в гр.Варна, каква кола управлява. В крайна сметка се разбрали на следващия ден Ш. да се срещне в офиса си с В. и И. Н., и когато те пристигнат да се обади на подс. Н. за да дойде и той. В последващите разговори - в 19,57 с И. Н. и в 20.00 ч. с А. В., тримата се уговорили да се видят на следващия ден в офиса на Ш.. След като уговорили срещата Ш. незабавно - в 20,01 часа се обадил на подс. Н., за го уведоми за часа и мястото на срещата, като подробно му обяснил и как да стигне до офиса му.

На 13.04.2007 г. около 11.30 часа свидетелите В. и И. Н. пристигнали в офиса на Ш.. Той им заявил, че са го злепоставили изключително много пред подс. Н., след което излязъл от помещението и в 11.31 ч. се обадил на подс. Н.. След около 15 минути в офиса на св. Ш. пристигнал подс. Н. заедно с двама охранители. Виждайки двамата свидетели – В. и И. Н., подс. Н. разгневено им заявил, че ги държи отговорни за провалената сделка, тъй като представеният му от тях съконтрагент го е измамил. Казал им, че ако не му доведат Е., ще имат големи неприятности: „ще им запали къщите и чергите”; „Искам да го докарате

И., че ви ебавам пътката майна. Ще ви запаля къщите” - разговор реф. № 0768d4 е от 13.04.2007 г. в 12:17 ч., пр. за ВДС рег. № RB202007-001-05/0304-22-88 от 03.08.2007 г. Поискал да си кажат адресите, телефоните, точните имена и ЕГН и ги записал. Многократно им обяснил, че отговорността е тяхна и ще отпадне от тях единствено тогава, когато открият и доведат човека във Варна, иначе ще отговарят те. За да докаже на подс. Н., че В. Е. не се крие, както и че може да бъде извикан във всеки един момент в гр.Варна, св. И. Н. му се обадил в 11.54 ч. на телефон с № 0888 387890 пред всички и го попитал кога ще идва в гр. Варна. Е. казал, че ще идва в понеделник, по повод имот – бивша почивна станция на МО в гр. Балчик. И. Н. му заявил , че има клиент за имота – такъв разбира се нямало , но това било повода Е. да дойде във Варна. От думите на св.И. Н. при проведения между него и Ш. телефонен разговор №0766fcef на 12.04.2007 г. в 19,57 часа – протокол рег.№RB202007-001-05/0304-22-88 става ясно, че това вече веднъж е било правено от И. Н., който заявява на Ш.: „Аз ти казах-той ми дойде на среща, аз мога да го извикам винаги вече...Щото той си дойде спокоен, разхожда се тука. Няма никакви проблеми. Седя два дена във Варна, в хотела си и ме чака мене. Разбираш ли? А пък аз нямам купувач, нали ти казах, че му правя постановка? За да дойде. Той си седя два дена тука, седя при мене с оная неговата курва”. След като разбрал за намеренията на Е., подс. Н. казал на И. Н. да организира среща с Е. по повод на този имот, а той ще изпрати негов човек. След срещата св. Ш. изпратил подс. Н. до автомобила му, като насаме подсъдимият отново го предупредил с думите „Искам да ми го докарате И.че ви ебавам пътката майна. Ще ви запаля къщите” и „...сто ченгета да ми докараш, червата мога да ги изкарам и да ти хвърля в лицето”.

Исклучително притеснен и уплашен от случилото се на срещата св.Ш., незабавно след изпращането на Н., провел разговор с Р. И. – дългогодишен познат на подс.Н. /всъщност чрез И. Ш. първоначално се свързал с Н. – когато му предложили скрап/. В този разговор подробно пресъздал поведението и думите на Н.Н.. Св. Ш. поискал от Р. И. да използва влиянието си върху Н., за да смекчи отношението му към него.(реф.№ 0768d4е от 13.04.2007г. в 12:17ч., пр.за ВДС рег.№ RB202007-001-05/0304-22-88 от 03.08.2007 г.)

Стреснат от случилото се на срещата и в изпълнение на поетия ангажимент към подс. Н. още сутринта на 15.04.2007 г. в 10.34 ч. св. И. Н. позвънил на В. Е. и разбрал за неговото непосредствено намерение да потегли за гр. Варна. Тази информация била предадена незабавно на подс. Н. в телефонен разговор в 10:34:45ч. (с продължителност 215 с). Това било началото на серия от телефонни разговори: в 11.35 часа подс. Н. от своя страна позвънил на подс. М.С., който пък се свързал с подс. И.А. – в интервала 12.14 – 12.24 ч. двамата провели три телефонни разговора. За тези разговори между подс. А. и подс. С.,

подс. Н. бил уведомен от подс. С. в разговор в 13.13 ч. Последвал разговор отново между С. и А. в 13.35 ч.

Междувременно пострадалият Е., придружен както обичайно от П.,*** за гр. Варна на 15.04.2007 г., около 11.00 часа, с л.а. „Ситроен С4” с ДК№ СА 3066 ВН, ползван по силата на договор за лизинг с титуляр сина му – А.Е.. Същият ден - в 15.49 ч., св.И. Н. приел на мобилния си телефон (0878 644960) разговор с Е., в който последният го уведомил, че вече е на територията на гр.Варна – разговорът за Е. е бил обслужен от клетка на М-тел Варна/Пазара. Веднага - в 15.51ч. св.И. Н. позвънил на подс.Н. – за да му предаде тази информация. От своя страна подс.Н. в 16.02ч. се свързал с подс. М.С., който пък от своя страна се свързал веднага след това, в 16.14ч. с подс. И.А.. Очевидна е целта на тези разговори - предаване и съгласуване на информация за движението на Е..

В 16.19 часа св.И. Н. провел с Е. кратък разговор. По това време вече Е. бил настанен в хотел „Флагман” в местността „Манастирски рид”, където обичайно отсядал. В 16.28 часа И. Н. отново разговарял с подс.Н. като му съобщил за пристигането на Е., а подс. Н. му казал, че ще му изпрати на другия ден човек, с когото да се срещне като уговорили среща в 08.10 часа пред училище „Г.С.Раковски”, където И. Н. водел дъщеря си на училище всяка сутрин .

Вечерта на 15.04.2007 г. подс.Н. двукратно се обадил и на подс. Г.Н. – в 19.11 ч. и в 19.49 ч. След това подс. С. /тел.0895442705/ се обадил на два пъти, в 20.00ч. и 20,12 ч., на свид. И. Н. за да му се представи като „човека на Н.”, тъй като до този момент те не се познавали. Уговорил с И. Н. среща сутринта на следващия ден пред у-ще „Г.С.Раковски”, находящо се в кв.Чайка на гр.Варна, където свидетеля щял да води дъщеря си, след което в 20,22ч. докладвал на подс.Н. за уговорката си с И. Н.. Сутринта на 16.04. в 07.30ч. С. се обадил на подс. Н. като му съобщил мястото и часа на срещата с И. Н..

На следващия ден - 16.04.07г., около 08.10ч. подс. Н. се срещнал със св.И. Н. пред училище „Г.С.Раковски” в гр.Варна. Н. пристигнал с личния си л.а. „Опел Астра” с ДК № В 45 50 КМ, обяснил на И. Н., че той е човекът, изпратен от Н. за срещата с Е.. Тогава св.Н. позвънил на Е. и се уговорил да се срещнат в 9.30 часа в сладкарница „Лучано” до бензиностанция „Петрол”, в близост до ХЕИ-Варна. След това уговорили подробностите по предстоящата среща и се разбрали да се видят отново в 9.30 часа в сладкарницата, след което се разделили. По време на срещата пред училището в непосредствена близост се намирали и подсъдимите С. и А. с микробус „Форд Транзит” с рег. № ТХ 5249 АХ, ползван от семейството на М.С..

Между Г.Н. и св.И. Н. е проведен един единствен разговор в 09.20ч. на 16.04.2007г.

В 9.30 часа св.И. Н. и подс.Г.Н. се срещнали в сладкарница „Лучано” и зачакали Е. и П. да дойдат. Междувременно подс.Н. поддържал непрекъснатата връзка с подс. С. по телефона. Тъй като Е. и П. закъснявали, св.И. Н. в 10.10 часа позвънил на мобилния телефон на Е., за да попита защо се бавят. Отговорът бил, че са на важна среща в момента и малко ще закъснеят.

В 10.37 часа пострадалите Е. и П. паркирали автомобила си на паркинга пред бензиностанция „Петрол”, находяща се в търговски комплекс „Палах център” на бул. „Ян Палах” № 10 в гр.Варна, влезли в сладкарница „Лучано” и се насочили към масата, на която ги чакали св. И. Н. и подс. Г.Н.. Започнали разговор за въпросния парцел, разглеждали фотоснимки на парцел, находящ се в гр. Балчик по пътя към двореца, като подс. Н. проявявал особен интерес и настоял да огледат имота на място. Разбрали се да отидат до там с автомобила на Н., а лекият автомобил „Ситроен С4” с рег.№ СА 3066 ВН останал на паркинга.

В 10.52 часа четиримата напуснали сладкарницата. Подс.Г.Н. , П. и Е. се качили в автомобила на подс. Н. - л.а. „Опел Астра” с рег.№ В 45 50 КМ и тръгнали към гр. Балчик. Св. И. Н. *** и незабавно - в 10.52 часа позвънил на подс.Н., за да го увери, че е изпълнил своята част от уговорката, а след това се обадил и срещнал със св. В., на когото разказал за срещата в „Лучано”.

Н., Е. и П. пристигнали около 11.30 часа в гр. Балчик. Разгледали имота, след което тръгнали обратно към гр. Варна. През цялото време подс.Н. поддържал непрестанна телефонна връзка с подс. С. като между двамата са проведени множество телефонни разговори, от които осем в интервала 11.53-12.03 часа на 16.04.2007 г .

Около 12.05 часа, между селата Генерал Кантарджиево и Кичево, подс. Н. отбил и спрял автомобила на предварително уговорено с подс.М.С. място , където вече бил микробусът, в който чакали подсъдимите С. и А.. Там пострадалите под заплахата от употреба на пистолета, носен от подс.С., били изведени от лекия автомобил. Бил им нанесен побой от тримата подсъдими, подсъдимите А. и С. нанесли удари с бухалка на Е. и П., завързали ръцете и краката им с тиксо и ги вкарвали в микробуса. След това А. и С. се качили в него, а Н. – в лекия автомобил. В 12.08 ч. подсъдимият Н. провел разговор (123сек.) с подс.Н., който бил в офиса на „Трансинс”, бул. „Приморски” №125 в гр.Варна (разговорът за Н. бил обслужен от клетка „Ефендулов”), след което потеглил към него. Микробусът с А., С., Е. и П. потеглил към предварително уговорено място, в района на устието на река Камчия.

Подс. Н. се е върнал в офиса на „Трансинс”, оставил личния си автомобил, взел служебния автомобил „Тойота Авенсис” с рег. № В 6333 КА. и около 12.40ч. потеглил в посока с.Приселци и КК „Камчия”. По същото време, с друг автомобил в същата посока потеглил и подс.Н.. По пътя четиримата подсъдими комуникирали постоянно помежду си по мобилните телефони.

Около 13.00 часа всички се събрали на неустановено в хода на разследването място в района на устието на река Камчия. Там Н.Н. взел решение за умъртвяването на Е. и П.. Бил избран и начина – В. Е. и Д. П. трябвало да бъдат овързани с въже (тип „сицилианска примка“) и тежести и удавени в река Камчия. Изпълнението било възложено на подсъдимите Н., С. и А..

След като дал нарежданията си, Н. се върнал обратно в офиса си на бул. „Приморски“ № 125 в гр. Варна. Подс. Н. бил изпратен да осигури нужните въжета и тежести. Подсъдимите С. и А. с микробуса и с отвлечените лице в него, се отправили към землището на с. Круша, на брега на р. Камчия, където останали да чакат Н..

В изпълнение на възложеното му, около 13.30 ч. подс. Н. потеглил към База-2 на „Трансинс“, находяща се в южна промишлена зона – под Аспарухов мост в гр. Варна. Там на смяна в този ден били свидетелите Ц.П. и И.И.. Подс. Н. им наредил да му намерят четири парчета плътно желязо с размери, които да позволяват да бъдат натоварени в багажника на колата. След това тримата отишли до стелажите, където били наредени материали втора употреба, и сред тях подс. Н. видял профили от плътен метал и казал, че те ще свършат работа. Тогава бил извикан св. Д.Н. и му наредили да отреже четири еднакви парчета, около метър. Рязането отнело около 30 мин., защото било извършено с оксижен. След това работниците ги потопили във вода като увили краищата им с парцали, за да не изгорят багажника на колата на шефа. След това ги натоварили на ръчна количка и така ги отнесли до л.а. Когато Н. отворил багажника на колата, видял, че там се намира пластмасов десен подкалник и решил да го извади, защото затруднявал товаренето. Оставил го в стаята на охраната и казал на св. Живко Великов да го съхранява, докато му потрябва. Свидетелите П. и И., заедно с общия работник, натоварили железата в багажника.

След като набавил нужното, подс. Н. потеглил обратно към землището на с. Круша и около 16.00 часа се върнал при другите - М.С. и И.А.. В подготовка на изпълнението на избрания начин за умъртвяване, на Е. били нанесени два удара в тила с пистолета марка „Глок 19“, поне един от които с основата на пълнителя. По същия начин подсъдимите процедирали и с П. - нанесли ѝ удар в тила с цевта на пистолета. Това се установява категорично от СМЕ № 42а/2008 г. на УНС по Съдебна медицина и деонтология при МУ „Проф. д-р П. С.“ - гр. Варна /том 3, папка №1 А, л. 55-57/, където е отразено, че едно от двете наранявания на В. Е. *** добре изразена Г-образна форма с прав ъгъл. Такова нараняване би могло да се получи от основата на пълнителя на представения пистолет „Глок 19“. Втората рана може да се получи при удар с цевта на процесния пистолет. При П. двете рани в областта на тила са успоредни помежду си, на разстояние 2,5 см една от друга. Такава е и шината на цевта на процесния пистолет „Глок 19“, притежаван от подс. С. и приобщен по делото

като вещественно доказателство. По този начин жертвите били приведени в безпомощно състояние. След това подсъдимите И.А. и М.С. хванали овързаните тела на Е. и П., които били все още живи към този момент, и ги хвърлили в придошлите води на река Камчия. С привързаните към тях тежести телата незабавно потънали и минути след това настъпила смъртта на В. Е. и Д. П..

Около 16.40 часа тримата подсъдими напуснали мястото на местопрестъплението. Подс. Н. ***, където го очаквал и подс. Н.. Подсъдимите С. и А. се върнали по домовете си в гр.Варна, а вечерта заедно със съпругите си отишли в бар „Наздраве“, находящ се в местността „Лозите“ в землището на с. Кичево. Там те пренощували. Сутринта на 17.04.2007 г. подс.С. се явил с известно закъснение на работа и по разпореждане на Н. заел мястото на св.Д.д. в екипа, охраняващ този ден Н.Н.. Това станало повод и С. да се скарат.

През следващите дни подсъдимият С. се погрижил микробусът да изчезне.

Междувременно, още по обяд на 16.04.2007г., св.А.Е. установил че няма телефонна връзка нито с баща си, нито с Д. П.. По делото е установено по безспорен начин, че ползвателят на 0885/ 791433 - Д. П., е осъществил 3 входящи разговора. Считано от 12:11 часа на 16.04.2007г. 59 разговора към ползвателя са били условно пренасочени /района на базова станция „Ботаник“ в района на гр.Балчик – ботаническата градина при двореца/; ползвателят на 0888/ 387890, В.Е., е осъществил 12 разговора, от които 6 входящи и 6 изходящи. След 11:52 часа на 16.04.2007 г. мобилният телефон на ползвателя е бил изключен. /Това е станало в района на клетка „Ген.Кантарджиево“/. Това силно притеснило св. А.Е., тъй като не било обичайно баща му да не му отговаря – двамата разговаряли много често. Поради това св. Е. посетил и дома на св. Р.П., съпруг на Д.П., с която въпреки фактическата си раздяла бил в добри отношения, за да разбере дали той има някаква връзка с нея. Когато разбрал, че и семейството на П. няма връзка, тревогата му нараснала още повече. Затова се обадил на свои приятели и през нощта на 16.04.2007 год. потеглил към гр.Варна с намерението да търси баща си. Пристигнал около 3-4ч. през нощта на 17.04.2007 год. в гр.Варна. Отишъл във вилата, където баща му обичайно отсядал, и разбрал, че той не е там, няма и негов багаж. На сутринта отишъл в Пето РПУ гр.Варна и заявил отсъствието на баща си. Там му обяснили, че трябва да изминат поне 24 часа преди да бъдат предприети мерки за издирването му. След това посетил офиса на К., с когото баща му предния ден - на 16.04.2007г. следобед е имал уговорена среща, но там му обяснили, че В. Е. не се появил и съответно срещата не се е провела. После посетил офис на М-тел, тъй като и двете сим карти, ползвани от баща му, всъщност били на негово име. След това А.Е. посетил и офиса на „Трансинс“. Бил посрещнат от двама охранители, на които той се представил като С. И. на В. Е. и поискал да уведомят Н. Н., че желае да говори с него. Тогава излязъл сам подс.Н. и го поканил да влезе в сградата. Държал се

почти бащински с притеснения А.Е. и хладнокръвно го излъгал, че не знае баща му да е идвал в гр.Варна с думите: „Как ще е във Варна баща ти, той щеше да ми се обади”. Дори предложил помощта си за издирването на В. Е.. А.Е. не усетил в държането на подс.Н. и следа от агресивното поведение, демонстрирано при предходната им среща в гр.София, нито пък тревога относно връщането на дадената сума пари, въпреки че подсъдимият обяснил на свидетеля, че баща му го мами, че е разпитал за него из Сливен и е разбрал какви работи е правил там и затова искал да развали сделката. След като не успял да установи нищо св. Е. *** като подал сигнал за издирване на изчезнали лица, както и на автомобила „Ситроен”, който в последствие бил установен на паркинга до сладкарница „Лучано”. В автомобила бил намерен и багажа на жертвите.

След намирането на трупа на постр. Е. и непосредствено след задържането на подс. Н., на 16.05.2007 г. подс. М.С. се укрil във вилата на св.Ч. Г., нахoдяща се в землището на с. Звездица, Варненска област. Там подс.С. останал известно време, след това св.Г. го откарал до с.Дюлино. Няколко часа след пристигането му в с.Дюлино неустановени лица отвели подсъдимия на неустановено по делото място. Два дни по-късно към С. се присъединил и И.А.. Двамата се укривали в различни тайни квартири в различни населени места в продължение на повече от една година Два месеца и половина около новата 2008 година двамата прекарвали в дома на св.Д. ***.

На 19.05.2007 г. св. Ж.П. получил от приятелката на подс. С. - Ц.Г., бележка с молба да я предаде на подс. Н.. Затова и св. П. отишъл късно вечерта до дома на подс. Н. и двамата се срещнали в двора на къщата. Там св. П. му предал бележката, а подс. Н. я отворил и прочел, след което му казал да предаде на св. Г., че подс. С. няма да го има няколко дни, че той е добре и да не се притеснява за него , след което се прибрал в къщата. Св. П. предал думите на подс. Н. на Ц.Г., но останал с впечатление, че същата продължила да е силно обезпокоена.

На 30.05.2007 г. бил задържан подс. Н.Н..

На 26.05.2008 г. М. С. и И. А. били задържани от полицейските органи в дома на св.И. *** , след издирване, продължило повече от година. Тази квартира била осигурена от св.П. Воденичаров.“